

ശരീരത്ത് സംസ്ഥാപനം
വിശ്വാസികളുടെ ബാധ്യത
ചില ധാരണാപിശകുകൾ

ശരീഅത്ത് സംസ്ഥാപനവും വിശ്വാസികളുടെ ബാധ്യതയും ചില ധാരണാപിശകുകൾ

فك الله أسره അബ്ദുൽ ഹകീം ഹസൻ

ശരീര പരമ്പര രണ്ട്

നിറയാർദ്രനും ദയാലുവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ഉലകങ്ങൾക്കുടയോനായ അല്ലാഹുവിനാണ്
സ്തുതികളഖിലവും.

നിറയാർദ്രൻ ദയാലു.

മൂല്യവിധിനാളിനധിപതി.

ഞങ്ങൾ നിനക്കു മാത്രം വഴിപ്പെടുന്നു, ഞങ്ങൾ നിന്നോട്
മാത്രം തുണയിരക്കുന്നു.

നേർപാതയിലേക്ക് നീ ഞങ്ങളെ നയിക്കേണമേ
നീ പ്രസാദിച്ചവരുടെ പാത, നീ ദ്വേഷിച്ചവരുടെയല്ല,
ഭംശ മാർഗികളുടേതുമല്ല

ശരീരത്ത് അനുസരിച്ചുള്ള ഭരണവും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാനവുമായ അഖീദയും തമ്മിൽ അഗാധവും മൗലികവുമായ ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. കേവല വിദൂര ബന്ധമല്ല, ഗൗരവാത്മകമായ ചർച്ചയാണത്. അതിന് ഇത്യാഅതുമായി ബന്ധമുണ്ട്, തൗഹീദുൽ ഇബാദയുമായി ബന്ധമുണ്ട്. റുബൂബിയതും അസ്‌മാഉ സ്വീഫ്‌മാതുമായും ബന്ധമുണ്ട്. അതിന് ഈമാനുമായും ഇസ്‌ലാമുമായും ബന്ധമുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിക പ്രവേശനോപാധിയായ ഇരുസാക്ഷ്യങ്ങളുമായും അതിന് അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. അതിനാൽ ശരീരത്ത് സംസ്ഥാപനമെന്നത് ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും ബാധ്യതയാണ്. ഒരിക്കലും ഒഴിച്ച് നിർത്താനാവാത്ത കടമ.

എന്നാൽ ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവതരിച്ച ഒരു ദർശനം ഈ ആധുനിക നൂറ്റാണ്ടിൽ എങ്ങനെ സമർപ്പിക്കപ്പെടുമെന്ന വിഷയത്തിൽ ആശങ്കകളും തെറ്റിദ്ധാരണകളുമുണ്ട്. അതിന്റെ സംസ്ഥാപന മാർഗത്തിൽ സംഭവിച്ച വ്യതിചലനങ്ങളും പിഴവുകളും അതിന്റെ തന്നെ പിഴവുകളായി ചിലർ കണ്ടു. അങ്ങനെ ശരീരത്ത് തന്നെ കാലോചിതമല്ലെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കൂട്ടർ രംഗത്ത് വന്നു. ശരീരത്തിന്റെ അഭാവത്തിലും ഒരു വിശ്വാസിയായി ജീവിക്കാനാകുമെന്ന് അവർ കരുതി, വാദിച്ചു.

മറുവശത്ത്, ശരീരത്തിന്റെ വക്താക്കളായി ചിലർ രംഗത്തു വന്നു. ശരീരത്ത് സംസ്ഥാപനത്തിന്റെ മൂദ്രാവാക്യം ഉയർത്തിയ അവർ തെല്ലും ആത്മാർത്ഥത ഇല്ലാത്തവരായിരുന്നു. അവരുടെ കാടൻ സമീപനങ്ങൾ നിയമാനുസൃത ഇസ്‌ലാമിക മുന്നേറ്റങ്ങളെയും ജിഹാദി പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പോലും

തളർത്തുകയും തകർക്കുകയും ചെയ്തു. പൊതുജനം അവരെയൊക്കെ സംശയത്തോടെ നോക്കാൻ തുടങ്ങിയത് വലിയ ആഘാതം തന്നെയായിരുന്നു. ഇസ്ലാമിക പ്രബോധനത്തിന്റെയും ജിഹാദിനെയും മേഖലയിൽ അഹോരാത്രം പ്രവർത്തിച്ചു പോന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അത് പതിറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നോട്ടുപ്പിച്ചു. ഇതെല്ലാം പൊതുമനസ്സിൽ നിരവധി സന്ദേഹങ്ങൾക്കും ധാരണാപിശകൾക്കും വിത്തു പാകിയിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതാണ് നാം വരും താളുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ശരീഅത് അനിവാര്യമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസത്തോടെയും ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടെയുമാണ് ഇതെഴുതുന്നത്. എന്റെ അകപുറങ്ങൾ നന്നായി അറിയാവുന്ന, ആന്തരികചോദനങ്ങളും ബാഹ്യ ചേഷ്ടകളും കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള, ഖബീറും അലീമും ഹാകിമുമായ എന്റെ റബ്ബിനോട്, എന്റെ നിയ്യാതും അഅ്മാലും സംസ്കരിക്കുവാനും, അതിന് പ്രതിഫലമേകാനും യാചിച്ച് കൊണ്ട്.....

-- അബ്ദുൽ ഹകീം ഹസൻ

01 മുഹററം 1447, 26 ജൂൺ 2025

o) ശരീരത്തിന് പകരമായി മറ്റ് നിയമങ്ങളാണ് വേണ്ടതെന്ന് പറയുന്നവരാണ് പലരും. അവർ ഒരു വശത്ത്. ജാഹിലിയുടെ നിയമങ്ങളാണ് വേണ്ടതെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ അകറ്റുന്ന, ജനങ്ങളുടെ മേലുള്ള അധികാരം പൂർണ്ണമായി കുഹ്റിൽ അർപ്പിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥക്ക് വേണ്ടിയാണ് അവർ സംസാരിക്കുന്നത്.

o) ശരീരത്തിന്റെ കൊടിയും മുദ്രാവാക്യവുമായി രംഗത്ത് വരികയും ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തെ പൂർണ്ണമായും വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു കൂട്ടരാണ് മറുവശത്ത്. തങ്ങൾ ഉയർത്തിയ മുദ്രാവാക്യങ്ങളോട് ആത്മാർത്ഥത പുലർത്താതെ, ഇസ്ലാമിന്റെ പേര് പറഞ്ഞ് സ്വന്തം നിയമവാഴ്ച സ്ഥാപിച്ചെടുക്കാനുള്ള ശ്രമമായിരുന്നു അവരുടേത്. അവരുടെ വ്യാജ മുദ്രാവാക്യങ്ങളും വഞ്ചനാത്മക സമീപനങ്ങളും നിമിത്തം ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തിലെ നിയമാനുസൃത മുന്നേറ്റങ്ങളെയെല്ലാം സംശയത്തോടെയും സന്ദേഹത്തോടെയും കാണാൻ പ്രേരിതമായി.

ഐക്യകാരുമായി മാത്രം ശരീരത്തിനെ സമീപിക്കൽ

ശരീരത്തിന്റെ അഭാവത്തിലും ഒരാൾക്ക് മുസ്ലിമായി ജീവിക്കാനാകുമെന്ന തലതിരിഞ്ഞ സിദ്ധാന്തമാണ് അവർ മുന്നോട്ട് വെക്കുന്നത്. ഒരു മുസ്ലിമിന് വേണമെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കുകയോ തള്ളുകയോ ചെയ്യാമത്രെ.

എന്നാൽ, ശരീരത്ത് സ്വീകരിക്കുകയെന്നത് നമ്മുടെ അവിദ്യയുടെ അടിസ്ഥാനം തന്നെയാണ്. ശരീരത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനം അനിവാര്യമാണെന്നും, ശരീരത്ത് അല്ലാത്തതെന്തും ബാത്രിൽ ആണെന്നും വിശ്വസിക്കാതെ ഒരാളും മുസ്ലിമാവുകയില്ല.

"ഇല്ല, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണു സത്യം! അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നതയുണ്ടായ കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നെ വിധികർത്താവാക്കുകയും, നീ വിധികൽപ്പിച്ചതിനെ പറ്റി പിന്നീടവരുടെ മനസ്സുകളിൽ ഒരു വിഷമവും തോന്നാതിരിക്കുകയും, അത് പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വാസികളാകുകയില്ല" (4 : 64) "തങ്ങൾക്കിടയിൽ തീർപ്പുകൽപ്പിക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹുവിലേക്കും റസൂലിലേക്കും വിളിക്കപ്പെട്ടാൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ വാക്ക് 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു'വെന്ന് മാത്രമായിരിക്കും. അവർ തന്നെയാണ് വിജയികൾ" (24 : 51). "ജാഹിലിയുടെ വിധിയാണോ അവർ തേടുന്നത്? ദുഃഖവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവേക്കാൾ നല്ല വിധികർത്താവ് ആരുണ്ട്?" (5 : 50). "പിന്നീട് നാം നിന്നെ കാര്യത്തിൽ ഒരു ശരീരത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആയാൽ നേർ പിന്തുടരുക. അജ്ഞരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നീ പിൻപറ്റരുത്" (45 : 18)

അതിനാൽ ഈ അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് ഒരു മുസ്‌ലിം തുടങ്ങേണ്ടത്. അതായത്, ശരീഅത് സ്ഥാപിക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു തെരഞ്ഞെടുപ്പും (choice) നമുക്കില്ല എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട്.

ശേഷം, അതിന്റെ നടത്തിപ്പിലേക്കെത്തുമ്പോൾ കാര്യങ്ങളിൽ ഇജ്തിഹാദിയായ നിലപാടുകളിൽ അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളും വിധോജിപ്പുകളുമുണ്ടാകാം. അതിന് അനുവാദമുണ്ട്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം ഒരു അടിസ്ഥാന തത്വത്തിന് കീഴിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മാത്രമായിരിക്കണം. അതായത്, **"താൻ അവതരിപ്പിച്ച ശരീഅത് കൊണ്ട് അല്ലാഹു എന്താണ് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനും, അങ്ങനെ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി കർമ്മനിരതരാവുകയുമാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം"** എന്ന അടിസ്ഥാന തത്വത്തിൽ ഊന്നിയുള്ളതായിരിക്കണം ഓരോ വിധോജിപ്പും ഓരോ അഭിപ്രായം വ്യത്യാസവും. അങ്ങനെ മാത്രമായിരിക്കണം അതിന്റെ പ്രയോഗവത്കരണത്തിന്റെ കർമ്മരീതികൾ ആകൃതിപ്പെടുത്തേണ്ടത്.

ഇവിടെ നാം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമുണ്ട്.

ശരീഅതിനെ തന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവരും, തെല്ലും അത്ഥാർഥതയില്ലാതെ ശരീഅതിന്റെ കൊടിവാഹകരായി കടന്നുവന്നു കൊണ്ട് ശരീഅതിനെ തന്നെ ചൂഷണം ചെയ്യുകയും, തള്ളിക്കളയുന്നവരുമായ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പാകിയിരിക്കുന്ന സംശയത്തിന്റെയും സന്ദേഹത്തിന്റെയും വിഷയമാണിത്.

ശരീഅതുമായി വന്ധപ്പെട്ട തെറ്റായ ഇജ്തിഹാദ് തള്ളിക്കളയുന്നതും, ശരീഅതിനെ തന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നതും രണ്ടും രണ്ടാണ്. ആദ്യത്തേത് ശക്തമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയും നന്മയുമാണ്. രണ്ടാമത്തേത് തെറ്റും തിന്മയും ശരീഅതിനെ തന്നെ നിഷേധിക്കലുമാണ്.

ശരീരത്ത് കാലോചിതമല്ലെന്നും സമ്പൂർണ്ണമല്ലെന്നുമുള്ള ധാരണ

ശരീരത്ത് സമ്പൂർണ്ണമല്ലെന്നും, ആയതിനാൽ ജനാധിപത്യം പോലുള്ള ഇതര വ്യവസ്ഥകളിൽ നിന്ന് കാലോചിതമായി കടമെടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ചിലർ കരുതുന്നു. ശരീരത്തിലെ ന്യൂനതകൾ നികത്താൻ അത്തരമൊരു കടമെടുക്കൽ അനിവാര്യമാണെന്നും അവർ പറയുന്നു. നിലവിലുള്ള അനിസ്ഥിതികൾ ചുറ്റുപാടുകളുമായി ഇടപഴകുമ്പോഴുള്ള ശരിതെറ്റുകളെ കുറിച്ച് ശരീരത്തിന്റെ നിലപാടുകൾ പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടതാണെന്നും അവർ വാദിക്കുന്നു. ശരീരത്തിനെ നികാഹിലും ത്വലാഖിലും മാത്രമാക്കി അവർ ചുരുക്കി.

എന്നാൽ പൂർണ്ണതയുള്ള ഒരു ശുദ്ധവ്യവസ്ഥയാണ് ശരീരത്ത്. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും റാശിദീ ഖലീഫമാരുടെ ഭരണങ്ങളിലും പണ്ഡിതരുടെ ആവിഷ്കാര (ഇസ്തിൻബാത്) ത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് വ്യക്തമാകും.

ഈ പരിശുദ്ധ വ്യവസ്ഥയിൽ അധികാരവും സ്വാധീനവുമുള്ള ഒരു ജനതയെ നമുക്ക് കാണാനാകും. ഭരണാധികാരിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള ജനങ്ങളുടേതായ ഒരു പ്രക്രിയ (mechanism) യും ഈ വ്യവസ്ഥയിലുണ്ട്. ആ യാഥാർത്ഥ്യം ഏതൊരു മുസ്ലിമും അംഗീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം, റാശിദീ ഖിലാഫത്തിൽ നമുക്കതിന്റെ വ്യത്യസ്ത രീതികൾ കണ്ടെത്താനാകും. ജനങ്ങളുമായുള്ള കടമ (bound) കളും ഉടമ്പടി (contract) കളും പ്രകാരം നിയമാനുസൃതമായി തീർന്ന ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രീയ നിയമവ്യവസ്ഥ അതിനുള്ളിലുണ്ട്.

ശരീരത്ത് പലിശ നിരോധിച്ചു. അനേകം ദുരന്തവശങ്ങളുള്ള ഒരു കഴുത്തറപ്പൻ സമ്പത്തിക രീതിയാണത്. ദരിദ്രനും ആവശ്യക്കാരനും നിർബന്ധിതനും മേൽ അതൊരു സാമ്പത്തിക മർദ്ദനോപാധിയാണ്. അതിനുപകരം ന്യായയുക്തമായ വ്യത്യസ്ത പങ്കാളിത്ത വ്യാപാര വാണിജ്യ നടപടികൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയാണ് ശരീരത്ത് ചെയ്തത്.

മുകുസിന്റെ വിവിധ രൂപങ്ങളായ തീരുവ (duty) യും നികുതി (tax) യും അസ്ഥിരപ്പെടുത്തി. പകരം സ്വദൈവവും വൈഷ്ണവവും കല്പിച്ചു.

ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകളുടെ പൊതു ഉടമസ്ഥാവകാശത്തെ കുറിച്ചും, ഭൂവിനിയോഗത്തിൽ പ്രകൃതിദ്രവ്യങ്ങളുടെ ഉപയോഗക്രമങ്ങളെ കുറിച്ചും വിപ്ലവകരമായ നിലപാടുകൾ മുന്നോട്ട് വെച്ചു. കൃഷിഭൂമി കർഷകർക്കായി ശരീരത്ത് വിട്ടുനൽകി. ജനങ്ങൾക്ക് മാനുഷമായ പാർപ്പിടങ്ങളും വരുമാനവും ആരോഗ്യസുരക്ഷയും വിദ്യാഭ്യാസവും ഉറപ്പാക്കി.

ഏതു മേഖലയിലെയും കുത്തക ഇടപാടുകളെ ശരീരത്ത് തടഞ്ഞു. നബി ﷺ പറഞ്ഞു, “ആരെങ്കിലും ആവശ്യവസ്തുക്കൾ സംഭരിച്ച് വെച്ച് വില ഉയർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ പാപിയാകുന്നു.”

കുത്തക ഇടപാടുകൾ കൊണ്ട് സാധനങ്ങളുടെ വില കൃത്രിമമായി ഉയരുകയും, ദരിദ്രരും മധ്യവർഗ്ഗക്കാരും കഷ്ടപ്പെടുകയും, സമ്പത്ത് ചിലരുടെ കയ്യിൽ മാത്രം കുമിഞ്ഞു കൂടുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥകൾ സംജാതമാകും. അതിനാൽ ശരീരത്ത് ഈ അനീതിയെ തടഞ്ഞ് സാമൂഹിക നീതി ഉറപ്പാക്കി. അങ്ങനെ, ഭക്ഷണം, മരുന്ന്, വിപണിക്ക് അനിവാര്യമായ വസ്തുക്കൾ സംഭരിച്ചു വില ഉയർത്തുന്ന എല്ലാവിധ കുത്തക ഇടപാടുകളും കർശനമായി വിലക്കി.

മുതലാളിത്ത താൽപര്യങ്ങൾക്ക് അത് തടയിട്ടു. വസ്തുക്കൾ സംഭരിച്ചു വെച്ച് വി കൂട്ടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും, വിപണിനിയന്ത്രണം, തൊഴിലാളികളെ ചൂഷണം ചെയ്തൽ തുടങ്ങി എല്ലാം ശരീഅത് വിരോധിച്ചു. നബി അത് കൃത്യമായി പറഞ്ഞു, “വില ഉയർത്താൻ സംഭരിക്കുന്നവൻ പാപിയാണ്.”

തൊഴിലാളികളെ ചൂഷണം ചെയ്യാനുള്ള മുതലാളിത്ത നീക്കങ്ങളെ തടഞ്ഞു. അധ്വാനിക്കുന്നവന് അവന്റെ അവകാശം കൃത്യസമയത്ത് തന്നെ നൽകാൻ കല്പിച്ചു, പ്രവാചകൻ ﷺ പറഞ്ഞു, “തൊഴിലാളിക്ക് അവന്റെ വിയർപ്പുണങ്ങുന്നതിന് മുമ്പ് കൂലി കൊടുക്കുക.” (ഇബ്നു മാജ). അങ്ങനെ, മുതലാളിമാർ തൊഴിലാളികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിന് ശരീഅത് തടസ്സം നിന്നു.

യുദ്ധങ്ങളും ആക്രമണങ്ങളും അധീശത്വങ്ങളും ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള സംരംഭങ്ങളെ ശരീഅത് മുളയിലേ തന്നെ നുള്ളിക്കളഞ്ഞു. അത്തരം ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുമായി മുന്നോട്ട് പോകുന്ന കുത്തകകളെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള ശക്തമായ ചട്ടങ്ങളും നിയമങ്ങളുണ്ട് ശരീഅതിൽ. അധീശത്വത്തിനോ സാമ്രാജ്യത്വത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ള ആക്രമണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നിരോധിച്ചു. അധീശത്വവും സാമ്രാജ്യത്വവും അല്ലാഹുവിന്റെ വിരോധം നേടുന്ന പ്രവൃത്തികളാണെന്ന് വ്യക്തമാക്കി. യുദ്ധങ്ങളിലൂടെ സമ്പത്തും ഭൂമിയും കീഴടക്കി കുത്തകയായി ചൂഷണം ചെയ്യുന്നത് തടഞ്ഞു.

ആളുകളുടെ സമ്പത്ത് അന്യായമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള നിദാനമായതിനാൽ ഊഹകച്ചവടങ്ങളും വാതുവെപ്പുകളും വിരോധിച്ചു. രോഗകാരികളായോ മനുഷ്യശരീരത്തിന് ഹാനികരമായോ ഉള്ള ഭക്ഷണ - പാനീയങ്ങൾ നിരോധിച്ചു. ആരോഗ്യപ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും സാമൂഹിക പ്രതിസന്ധികൾ തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഭക്ഷണ പാനീയങ്ങളുടെ നിർമ്മാണങ്ങൾ തടഞ്ഞു. അത് നിമിത്തം കുടുംബങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായി തകർന്നുപോകുന്നുവെന്നതും, സമൂഹത്തിൽ വിശ്വാസവും സമാധാനവും നഷ്ടപ്പെടുന്നുവെന്നതും ശരീഅത് പരിഗണിച്ചു.

യുദ്ധം, സമാധാനം അടിസ്ഥാനമാക്കി അന്താരാഷ്ട്ര നിയമങ്ങൾ ക്രമീകരിച്ചു. മുൻപേ തന്നെ യുദ്ധവും സമാധാനവും, മനുഷ്യാവകാശങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ മാർഗ്ഗരേഖകൾ നൽകി.

മുസ്ലിമെന്നോ അമുസ്ലിമെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ ദുർബലരെ സഹായിക്കാനും, ദുരന്തങ്ങൾക്കിരയായവർക്ക് തണലേകാനും ശരീഅത് ചട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കി. അതൊരു ബാധ്യതയായി ചുമത്തി. അവയെ അല്ലാഹുവിനുള്ള ഇബാദതുമായാണ് ബന്ധിച്ചത്. ഇത്തരമൊരു സമീപനം മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥയിലും നിങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും ദൃശ്യമാവുകയില്ല.

"ഇന്ന് നാം നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ദീൻ പൂർത്തിയാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു" (5 : 3). എന്ന സൂക്തത്തിൽ ഇതിന്റെ സുവ്യക്ത പ്രസ്താവനയുണ്ട്. ഇത് ഇസ്ലാമിന്റെ പൂർണ്ണതയും സമഗ്രതയും പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അത് വെറും മതാചാരങ്ങളിലോ ആരാധനകളിലോ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്നില്ല; മറിച്ച് വ്യക്തി ജീവിതം, കുടുംബ ജീവിതം, സാമൂഹിക ജീവിതം, സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥ, നീതിന്യായം, രാഷ്ട്രീയ സംവിധാനം, രാജ്യാന്തര ബന്ധങ്ങൾ തുടങ്ങി മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മേഖലകളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതായത്, നമ്മുടെ കൈവശമുള്ള ശരീഅതിൽ സമ്പൂർണ്ണവും സമഗ്രവും വിശദവുമായ ഒരു സംവിധാനം തന്നെയാണ്. നിയമപരമായ സ്വയം പര്യാപ്തതയും നിർവഹണ പ്രാപ്തിയും അതിന്റെ ഓരോ വകുപ്പുകളിൽ (sections) ലുമുണ്ട്. ശരീഅത് സംവിധാനത്തിൽ ഓരോ ഉപവകുപ്പുകളിലും (sub-sections) തന്നെ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കാൻ മതിയായ വിധികളും മാർഗ്ഗങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അതിന്റെ ഉപവകുപ്പ് (sub-sections) കളിൽ പോലും മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ അവലംബവും സഹകരണവും ആവശ്യമേയില്ല.

ശരീഅത് എന്നത് വെറും മതപരമായൊരു നിയമകൂടാരമല്ല, മറിച്ച് ദൈവിക മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപകൽപ്പന

ചെയ്ത, സ്വയം പര്യാപ്തവും മറ്റൊന്നിനും ആശ്രിതമല്ലാത്തതുമായ ഒരു പൂർണ്ണമായ മനുഷ്യജീവിതത്തിനാവശ്യമായ നിയമസംവിധാനമാണ്. അതിനാൽ, അതിന്റെ sections മുതൽ sub-sections വരെ മറ്റേതെങ്കിലും മനുഷ്യനിർമ്മിത നിയമത്തിന്റെ സഹായം വേണ്ടതെയാണ് അത് നിലകൊള്ളുന്നത്.

സമ്പന്നവും സമഗ്രവുമായ ഈ ശറ ഈ പാരമ്പര്യവും ശാശ്വതത്വവും നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ യഥാവിധി പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. സിലബസുകളിൽ അതിന് വേണ്ടത്ര പ്രാമുഖ്യം നൽകുന്നില്ല. അതിന്റെ ലക്ഷ്യവും യുക്തിയും വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല. അതിന്റെ അധ്യാപനത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ പഠന ലക്ഷ്യങ്ങളിൽ പോലും അതില്ല തന്നെ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നമ്മുടെ തലമുറ അതിന്റെ സമഗ്രതയും സമ്പന്നതയും കുറിച്ച് അജ്ഞരാണ്. എന്നാൽ ശരീരത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില പാഠങ്ങളും അധ്യാപനങ്ങളും പടിഞ്ഞാറൻ സർവകലാശാലകളിൽ പോലും അക്കാദമികമായി പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. അവരതിൽ നിന്ന് പ്രയോജനമെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

"എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിശദീകരണ (തിബ്യാൻ) മായി കൊണ്ടും മാർഗദർശന (ഹുദ) വും കാരുണ്യ (റഹ്മ) വും കീഴ്പെട്ട് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് സുവാർത്തയായി കൊണ്ടുമാണ് നിനക്ക് നാം വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്" (16 : 89). നമ്മുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവും നിയമപരവും ദേശീയവും അന്തർദേശീയവുമായ എല്ലാം ശരീരത്തിലുണ്ടെന്നാണ് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ആ ശരീരം കാരുണ്യമാണെന്നും സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിലും തന്റെ അസ്മാഉ സ്വീഹ്ഫാതിലും ഈമാൻ കൈക്കൊള്ളണമെന്ന് മാത്രമല്ല അല്ലാഹു നമ്മോട് കൽപിച്ചിട്ടുള്ളത്. നാം ജീവിക്കുന്ന ചുറ്റുപാടുകളോടും യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോടും ചേർന്നു

നിന്നുകൊണ്ട് ശരീരത്ത് സ്ഥാപിക്കുക കൂടി നമ്മുടെ ബാധ്യതയാക്കി.

പ്രവാചകന്റെ കാലത്ത് അതിന്റെ സമഗ്രവും സമ്പൂർണ്ണവുമായ ഒരു മാതൃക സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. റാശിദീ ഖലീഫമാരുടെ വർണ്ണശബളമായ ഭരണവ്യവസ്ഥ ശരീരത്ത് ഭരണവ്യവസ്ഥയായിരുന്നു. സ്വഹാബതിന്റെയും താബിഇന്റെയും കാലത്തെ ഭരണരീതിയും നമ്മുടെ മുന്നിലുണ്ട്.

റാശിദീ ഖലീഫമാരുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയ ഡോ. അലി സല്ലാബി, ജീവിതത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിൽ ശരീരത്ത് നടപ്പാക്കിയിരുന്ന അവരുടെ ഭരണ സംവിധാനത്തെ കുറിച്ച് പ്രസ്തുത പുസ്തകങ്ങളിൽ വിശദമായി തന്നെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അത്തരം ഏടുകളെല്ലാം പെറുക്കിപ്പെറുക്കിയെടുത്ത് ഒന്നിച്ചൊരുമിച്ച് കൂടി നമ്മുടെ അതിസമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യങ്ങളെ പുനർജീവിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നമ്മുടെ പ്രദേശങ്ങളിലും മേഖലകളിലും നാമത് സ്ഥാപിക്കണം. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഗവേഷണങ്ങളും പ്രായോഗിക നടപടികളും നിസ്വാർഥ ശ്രമങ്ങളുമുണ്ടാവണം.

വ്യത്യസ്ത മണ്ഡലങ്ങളിലായി വിശദാംശങ്ങളോടുകൂടി വിശദീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ് ശരീരത്ത് എന്ന് പറയുമ്പോൾ അത് കർക്കശമായ രീതിയാണ് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന് ധരിക്കരുത്. വിലക്കുകൾ ജനത്തിന് ഗുണകരവും പ്രയോജനകരവുമായ അവസ്ഥകളും ഇടങ്ങളുമുണ്ട്. അന്യായങ്ങളും അതിക്രമങ്ങളും തടയുവാൻ അത്തരം വിലക്കുകൾ അനിവാര്യമാണ് താനും. അതേപോലെ കാര്യങ്ങൾ പൊതുവായി നിർത്തേണ്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ ശരീരത്ത് അതങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ട്. അതായത്, ചുറ്റുപാടുകളും അവസ്ഥകളും മുൻനിർത്തി കാലോചിതമായാണ് ശരീരത്ത് നിയമങ്ങൾ ആകൃതിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ശരീരത്ത് സംസ്ഥാപനത്തിലെ വ്യതിചലനങ്ങളും പിഴവുകളും

ശരീരത്ത് സംസ്ഥാപനത്തിലെ പിഴവുകളെയും വ്യതിചലനങ്ങളെയും ശരീരത്തിന്റെ പിഴവുകളും വ്യതിചലനങ്ങളും അപാകതയുമായി മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട് ചിലർ.

ശരീരത്ത് പ്രയോഗവൽക്കരണത്തിലെ പിഴവുകൾ മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ നമുക്ക് വേണ്ടുവോളം കാണാനാകും. ഈ പിഴവുകളുടെ കാരണം ശരീരത്ത് തന്നെയാണെന്നും, ശരീരത്തിന്റെ പിഴവുകൾ നിമിത്തമാണ് അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിൽ പാളിച്ചകൾ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നും അവർ നിനച്ചു. ഭരണാധികാരി ചെയ്യുന്ന സകലമാന അനീതിക്കും അക്രമത്തിനും ശരീരത്ത് നിമിത്തമാകുന്നുവെന്നും അവർ ധരിച്ചു.

ഇസ്ലാമിക ചരിത്രത്തിലെ മുസ്ലിം ഭരണാധികാരികൾ ആദ്യമധ്യാന്തം ശരീരത്ത് അനുസരിച്ചാണ് ഭരിച്ചതെന്ന് നമുക്ക് കാണാനാകും. അവർ മുസ്ലിംകളുടെ അഭിമാനം സംരക്ഷിച്ചു. അവരുടെ സംരക്ഷണാർത്ഥം ശത്രുക്കളെ നേരിട്ടു. ഇസ്ലാമിക അധിനിവേശം അയൽനാടുകളിലേക്ക് വ്യാപിപ്പിച്ചു. എന്നാലും പല മേഖലകളിലും അനീതി നിലനിന്നിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. എന്നാൽ ആ അനീതിക്കും നീതിക്രമരാഹിത്യത്തിനും നിദാനം അവർ ശരീരത്ത് അനുസരിച്ച് ഭരച്ചതായിരുന്നില്ല. ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വഴുതിമാറി നടക്കാൻ ശ്രമിച്ചത് കൊണ്ടുണ്ടായ കുഴപ്പങ്ങളായിരുന്നു അതെല്ലാം. അവർ മുസ്ലിംകളെ ഐക്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതിലും, ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ ഇസ്ലാമിക സമൂഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിലും നിർണായ പങ്കുവഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അതേസമയം അന്യായം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നാൽ വർത്തമാനകാല സ്പെഷ്യാലിപതികളുടെ കാര്യം അങ്ങേയോണോ? അവർ ശരീരത്ത് നടപ്പാക്കുന്നില്ല. എന്നല്ല, അതിനെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു. ഇൽമിന്റെ വക്താക്കളായി സ്വയം അവതരിച്ച ചില പണ്ഡിതന്മാർ അവർക്കുവേണ്ടി രംഗത്ത് വരികയും, ഇസ്ലാമിക പ്രമാണങ്ങളെ വക്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ നാവായി വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നടർത്തിയെടുത്തു കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ 'റബ്ബ്' ആയ ഭരണാധികാരിയെ അനുസരിക്കാൻ അവർ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു.

ചിലർ, വ്യത്യസ്തങ്ങളായ ഈ രണ്ടു അവസ്ഥകളെയും കൂട്ടിക്കുഴച്ചുകൊണ്ട് ശരീരത്തിനെ തന്നെ വിമർശിക്കുകയാണ്. ഇക്കാലത്തെ ഭരണാധികാരികൾ ശരീരത്ത് അനുസരിച്ച് ഭരിക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് അന്ധായം അനുവർത്തിക്കുന്നതെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ശുദ്ധ വിവരക്കേടല്ലാതെ എന്താണത്!

എന്നിട്ട്, ഇത്തരം സ്പെഷ്യാലിപത്യങ്ങളെ തടയുവാനുള്ള ഏക പരിഹാരം 'ജനാധിപത്യത്തിൽ നിന്ന് ആവശ്യമായത് സ്വീകരിച്ച് ശരീരത്തിനെ നവീകരിക്കുകയും പരിഷ്കരിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്' എന്നും അവർ പറയുന്നു.

ഭരണാധികാരിയുടെ സ്പെഷ്യാലിപത്യവും അന്ധായവും ഒരുക്കാരണവശാലും ന്യായീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതല്ല. ശരീരത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്നവരിൽ നിന്നും അങ്ങനെ ഉണ്ടാകാവതുമല്ല. അത്തരം ഭരണാധികാരികളെ അധികാരത്തിൽ നിന്നും ഭ്രഷ്ടരാക്കാൻ അല്ലാഹു കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശരീരത്ത് തന്നെ കൽപ്പിക്കുന്ന മാർഗത്തിലൂടെ അവരെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുകയാണ് വേണ്ടത്. അല്ലാതെ, ജനാധിപത്യ മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയും ജനാധിപത്യമാണ് പരിഹാരം എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനായി പ്രവർത്തിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്.

മുസ്ലിം നാടുകളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന വ്യവസ്ഥകളിൽ അന്യായം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഭരണാധികാരികളുടെ അധികാരം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നത് ഒരു സത്യമാണ്. അത് ജനാധിപത്യത്തിലും സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

ജനാധിപത്യത്തിലൂടെയാണ് ഫാഷിസം അധികാരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതെന്നതിന് ആധുനിക ചരിത്രം സാക്ഷിയാണ്. ജനാധിപത്യം അനേകം അനീതികൾക്കും അതിക്രമങ്ങൾക്കും നിദാനമായത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്.

ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ അതിന്റെ ആശീർവാദത്തോടുകൂടി നിലനിൽക്കുന്ന മുതലാളിത്ത കമ്പനികളും അന്താരാഷ്ട്ര കുത്തകകളും സാമ്പത്തിക മേഖലയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് അന്യായമില്ലാതെത്താണ്?

ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളുപാടെ, ഭരണാധികാരികളുടെ ഇഷ്ടക്കാരായ ഏതാനും ചില കുത്തകകളുടെ കൈകളിലേക്ക് മാത്രമായി ചുരുങ്ങുന്നത് അന്യായമല്ലാതെ എന്താണ്?

മാധ്യമങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണങ്ങൾ നൂണുകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും, അന്ധവിശ്വാസം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും, അശ്ലീലത വ്യാപിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ കൈകളിലേക്ക് നൽകുന്നതും, അതുവഴി ജനങ്ങളെ മസ്തിഷ്ക പ്രക്ഷാളനം നടത്താൻ ഉപയോഗിക്കുന്നതും അക്രമവും. അന്യായവുമല്ലാതെ എന്താണ്?

പരദേശീയതയോടും അപരൻമാരോടും യുദ്ധം ചെയ്യാനായി പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വർഗ്ഗപരവും ദേശീയപരവും ജാതീയവും വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും സൃഷ്ടിക്കും വിധം ധ്രുവീകരണം നടത്തുന്നത്

അന്യായമല്ലാതെ എന്താണ്?

യുദ്ധങ്ങൾ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച് ആയുധ നിർമ്മാണവും വിൽപനയും വഴി
ആയുധ കമ്പനികൾക്ക് ഗുണം ചെയ്യുന്നതും,
കൂട്ടനശീകരണായുധങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതും അന്യായവും
അക്രമവുമല്ലാതെ എന്താണ്?

ഓയിൽ കമ്പനികൾക്ക് കൊള്ളലാഭം കിട്ടാനായി ഇന്ധനങ്ങൾക്കും
പാചകവാദങ്ങൾക്കും വില നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരം
അവർക്ക് തന്നെ പതിച്ച് നൽകിയത് അന്യായമല്ലാതെ എന്താണ്?

മൃഗതുല്യ ലൈംഗികത വളർത്തുന്നതിനും വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനും
പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും പൊതുജനഭിപ്രായം സ്വരൂപിക്കുന്നത് അന്യായവും
അക്രമവുമല്ലാതെ അല്ലാതെ എന്താണ്?

ഇതൊക്കെ ജനാധിപത്യ രാജ്യങ്ങളിൽ നാം നിത്യേനയെന്നോണം
കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇത്തരം സമീപനങ്ങളിലൂടെ ജനങ്ങളുടെ
ലോകജീവിതം തന്നെ നശിപ്പിക്കുന്നത് അന്യായവും അക്രമവുമല്ലേ?

ഭൗതിക വിഷയങ്ങളിൽ ശരീരത്തിന്റെ നിലപാട്

ജനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഭൗതികവും ലൗലികവുമായ പ്രശ്നങ്ങളെ കുറിച്ചാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി സംസാരിക്കേണ്ടത്, ഇസ്‌ലാമിക ശരീഅതിനെ കുറിച്ചല്ല എന്നാണ് ചിലർ പറയുന്നത്.

നാം പറയുന്നു, ശരീഅതോ ഭൗതിക വിഷയങ്ങളോ എന്ന വർഗ്ഗീകരണം ഒട്ടും ശരിയല്ല. ഇത്തരം സംസാരങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ തന്നെ ശരീഅതിന് ന്യൂനതയുണ്ടെന്ന തെറ്റായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സൃഷ്ടിക്കും. മുസ്‌ലിംകളുടെ അവസ്ഥകൾ നന്നാക്കാൻ ശരീഅതിനാവില്ല എന്ന ധാരണ ഇത് സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ജീവിത നിലവാരത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന ശരീഅതിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ ഇരയായിത്തീരുന്നു.

ശരീഅതിന്റെ ലക്ഷ്യം തന്നെ ജനങ്ങളെ ലോകത്തിൻറെ എല്ലാവിധ തടവറയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കലാണ്. അവരുടെ ജീവൻ സംരക്ഷിക്കുകയും, അവർക്ക് ആവശ്യമായത് നൽകുകയും, അവരുടെ ധനങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുന്നതിൽ നിന്ന് തടയുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ അഭിമാനവും ബോധ്യവും സംരക്ഷിക്കുക, അവരെ അല്ലാഹുവിനുള്ള ഇബാദതിലേക്ക് സ്വതന്ത്രരാക്കുക, ഭൗതികതയുടെ ഇടുക്കത്തിൽ നിന്നും ഞെരുക്കത്തിൽ നിന്നും അക്രമത്തിൽ നിന്നും അന്യായത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുക, ഇതെല്ലാം ശരീഅതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്. എന്നിട്ട്, പാരത്രിക ലോകത്തിന്റെ വിശാലതയിലേക്ക് അവരെ ആനയിക്കുക. പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയോട് റബീഅ് ബിൻ ആമിർ പറഞ്ഞത് അതാണല്ലോ.

**ശരീരത്ത് സംസ്ഥാപനം ഭരണകൂടത്തിന്റെ
താൽക്കാലിക മിനുക്ക് പണിയല്ല, സമ്പൂർണ്ണവും
സമഗ്രവുമായിരിക്കണം.**

ശരീരത്ത് സംസ്ഥാനം എന്നാൽ ചില ഭരണകൂടത്തിന്റെ താൽക്കാലിക മിനുക്ക് പണി മാത്രമാണ്. സമ്പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ അവർ അതിനെ സമീപിക്കാറില്ല.

എന്നാൽ, ശരീരത്ത് മനുഷ്യന്റെ കലുഷമായ ജീവിതത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി മാറ്റി പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം കെട്ടിപ്പടുത്ത അടിസ്ഥാനങ്ങളെ തന്നെ അത് പുനഃക്രമീകരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടിത്തറയിൽ അത് കെട്ടിയുയർത്തുന്നു. അതോടെ മുതലാളിത്തത്തിന് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇടമില്ലാതാകുന്നു. നമ്മോട് സന്ധിയിലാവാതെ, നമ്മിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താണോ അതിനവസരം നൽകുന്നില്ല.

അല്ലാഹു ശരീരത്തിനെ വ്യത്യസ്തവും സ്വതന്ത്രവുമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ആകൃതിപ്പെടുത്തിയത്. സ്വതന്ത്ര്യവും സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു കെട്ടിടം കണക്കായാണ്. അതിന്റെ അടിത്തറയും സ്തംഭങ്ങളും മേൽക്കൂരയും ഒക്കെ സവിശേഷങ്ങളുമാണ്. ദുർബലമായ അടിത്തറയിൽ കെട്ടി ഉയർത്തിയ സൗധത്തിൽ നടത്തുന്ന തേച്ചുമിനുക്കലുകളും കെടുപാടുകൾ തീർക്കലുകളും അതിന്റെ ഉദ്ധാരണത്തിന് മതിയാവുക തന്നെയില്ല.

ശത്രുക്കളുടെ ലോകക്രമം ശരീരത്ത് സ്ഥാപിക്കാൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല

ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കൾക്ക് എല്ലാവിധ മേധാവിത്വവും മേൽക്കോയ്മയുമുള്ള നവലോകക്രമം ഒരു കാരണവശാലും ശരീരത്ത് സ്ഥാപിക്കാൻ നമ്മെ അനുവദിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശരീരത്ത് അല്ലാത്ത മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് മുസ്ലിംകളെ മോചിപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിക്കേണ്ടത് എന്ന അഭിപ്രായത്തിന് ശക്തിയേറി വരുന്നുണ്ട്.

ശരീരത്ത് സംസ്ഥാനം പ്രഥമവും പ്രധാനവുമാണ്. ഈ ലോകക്രമത്തിന്റെ അടിമത്വത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യകുലത്തെ വിമോചിപ്പിക്കുകയും, അതിന്റെ ഭ്രമണപഥത്തെ തകർത്തെറിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. കോടാനുകോടി ജനതയെ അഷ്ടദിക്കിൽ നിന്നും ഗ്രന്ഥിചിരിക്കുന്ന ആ ക്രാന്തിവൃത്തത്തെ ഭേദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യനെ ആ തടവറയിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മനുഷ്യരാശിക്ക് വേണ്ടുന്നതായ ശരിയായ വിമോചനം നാം മുന്നോട്ടു വെച്ചാൽ എല്ലാവരും അത് സ്വീകരിക്കും. ആ നന്മയെ സ്വാംശീകരിക്കുകയും അതിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

എന്നാൽ തങ്ങൾ അടിമകളാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്ന ധാരണ പോലും ജനങ്ങൾക്കില്ല. എങ്ങനെയാണ് മുതലാളിത്തം തങ്ങളുടെ കൈക്കാലുകളെയും മസ്തിഷ്കങ്ങളെ പോലും ബന്ധിപ്പിരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല. നാം സമ്മാനിക്കുന്ന മോചനം അവരെ അടിമത്വത്തെക്കുറിച്ച് ബോധം നൽകും.

ഇതിന് നൽകേണ്ട വില വലുതാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. വൻവില പ്രതിഫലമായി നൽകാതെ എങ്ങനെയാണ് ശരീരത്ത് സ്ഥാപിക്കാനാവുക?!

ഈ ശരീരത്തിന് പകരം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നതെന്തും ഒരു തടവുപുള്ളിക്ക് തടവറക്കുള്ളിലെ കേവലം സ്വാതന്ത്ര്യം മാത്രമാണ്. അല്പം സൂര്യപ്രകാശം നിങ്ങൾക്ക് അവിടെ കണ്ടെത്താനായേക്കാം. കുറച്ച് തണുത്ത ജലം കുടിക്കാനും കിട്ടിയേക്കാം. ഇടനാഴിയിലൂടെ കുറച്ച് നടക്കാനുമായേക്കാം. പക്ഷേ, രാത്രി ആകുമ്പോൾ തിരികെ തടവറയിലേക്ക് തന്നെ പോകേണ്ടതുണ്ട്. അതിന്റെ ഇരുമ്പ് കവാടങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ബന്ധിതമാകേണ്ടതുണ്ട്.

എന്നാൽ തടവറയുടെ അഴികൾ ശരീരത്തിന്റെ കോടാലി കൊണ്ട് തകർത്താൽ അത് ശരിയായ വിജയവും വിമോചനവുമായിരിക്കും. ആത്മാഭിമാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കും. തടവറക്കുള്ളിലെ പരിമിതമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് പകരം സമ്പൂർണ്ണമായ വിമോചനമാണത് നൽകുക.

പതിറ്റാണ്ടുകളോളം തടവറയിലാണ് ഈ മുസ്‌ലിം ഉമ്മ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രയാസങ്ങളും പരിശ്രമങ്ങളും ഇല്ലാതെ ഈ തടവറ നിങ്ങൾക്ക് തകർത്തറിയാനാവില്ല. മുറിവുകളും നഷ്ടങ്ങളും ഇല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കത് ഭേദിക്കാനാവില്ല.

അതാണ് നാം നൽകേണ്ട വില! പ്രയാസങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും മുറിവുകളുമാണ് നാം നൽകേണ്ട വില!!

ഈ മുറിവുകളെ നാം ശരിയായ രീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൗതിക ലോകത്തും നമുക്ക്

മാന്യതയും ആദരവും ലഭിക്കും. പരലോകത്ത് സ്വർഗ്ഗവും.

നാം ഇബാദത് ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ റബ്ബ് നൽകിയ മഹത്തായ ശരീഅതിനെ കുറിച്ചു തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നിമിത്തം നാം ഇസ്‌ലാമിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ്. നമ്മുടെ പരലോകം മാത്രമല്ല, ഇഹലോകവും നാം കളഞ്ഞു കുളിക്കുകയാണ്.

അതിനാൽ വിമോചനത്തിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് മുന്നേറാതെ ഇടനാഴിയിൽ കറങ്ങി നടക്കാതിരിക്കുക. വിമോചന മാർഗത്തിലൂടെ അല്ലാഹുവി തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക.

"അവിശ്വസിക്കുകയും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിഷേധിച്ചു തള്ളുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ അവരാണ് നരകാവകാശികൾ. അവരിൽ നിത്യരായിരിക്കും. ചെന്നെത്തുന്ന ഇടം ഏറെ മോശം" 64 : 10)